

Cambó?

Continua la dèria Cambó. Fa poques setmanes li inauguraven un monument a la Via Laietana de Barcelona, i els articles laudatoris a la premsa barcelonina no paren. Es veu que la seva trajectòria i pensament han de ser un model per al catalanisme modern, que va ser un visionari polític, un patriota català fora de dubte.

No hi ha millor resposta a tanta tergiversació que presentar sis models per al catalanisme modern, sis patriotes fora de dubte, sis contemporanis de Cambó dels quals sembla que ningú no es vol recordar. Sis homes que, cadascun a la seva manera, ho van donar tot per aquest país i la seva gent, i que ho van pagar amb la vida. (Ho he tret tot del Diccionari d'Història de Catalunya. Edicions 62, 1992). Per ordre alfabètic.

Badia i Capell, Miquel (Torregrossa 1906-Barcelona 1936). Fill de camperols, visqué a Barcelona des del 1922 i milità en el grup separatista Bandera Negra. El 1925 fou empresonat per haver participat en el Complot del Garraf. Proclamada la Segona República, fou designat cap de les Joventuts d'Estat Català (...) S'hagué d'exiliar després dels fets del Sis d'Octubre del 1934 i tornà l'any 1936. El 28 d'abril del mateix any moria assassinat,

juntament amb el seu germà Josep, per pistolers de la FAI. **Carrasco i Formiguera, Manuel** (Barcelona 1890-Burgos 1938). Militant de la Lliga Regionalista, el 1920 va ser regidor de Barcelona i el 1922 fundà Acció Catalana. Director del setmanari *L'Estevet* des de la seva fundació el 1921, la publicació d'unes caricatures satíriques li valgué una condemna que va haver de complir a Burgos durant la Dictadura de Primo de Rivera (...) Per tal de remarcar el distanciament amb les posicions laïcistes del seu partit, se'n separà, fundà Unió Democràtica de Catalunya i es distingí en la labor parlamentària en la defensa dels ordres religiosos (...) Nomenat delegat comercial del govern català a Euskadi, fou detingut per l'exèrcit franquista. Empresonat a Burgos, va ser condemnat a mort i executat el 1938.

Compte i Canelles, Jaume (Castelló d'Empúries 1897-

Barcelona 1934). Fou membre fundador d'Estat Català i dirigent de Bandera Negra, nucli partidari de l'acció directa. Detingut, jutjat i condemnat a mort per la seva intervenció en l'intent d'assassinar el rei Alfons XIII, li commutaren la pena capital per la de cadena perpètua, si bé fou amnistiada el 1931 quan es proclamà la Segona República. Se separa d'Estat Català per fundar el Partit Català Proletari (1934). Participà activament en la jornada del Sis d'Octubre del 1934, en què morí defensant l'edifici del CADCI de Barcelona contra l'exèrcit, que reprimia

la proclamació de l'estat català feta per Lluís Companys.

Layret i Foix, Francesc (Barcelona 1880-1920). Advocat i condeixeble de Lluís Companys (...) Fundà l'Ateneu Enciclopèdic Popular el 1905, entitat que cercava la democratització de la cultura amb criteris republicans, obreristes i catalans (...) La seva actitud de compromís amb l'obrerisme el menà a la defensa professional de cenetistes perseguits. En el context repressiu del mandat del governador Martínez Anido, fou assassinat per pistolers del Sindicat Lliure quan anava a impedir la deportació de Lluís Companys a Maó.

Seguí i Rubinat, Salvador (Lleida 1887-Barcelona 1923). Dirigent obrer i sindicalista, conegut pel "Noi del Sucre". Va combatre el llerrouxisme,

lluità per un sindicalisme fort i independent tant dels polítics com dels grups anarquistes, i jutjà imprescindible, per al bé dels sindicats, la concreció d'un catalanisme d'esquerres que pogués arrabassar l'hegemonia a la Lliga (...) En plena època del pistolisme fou assassinat al carrer de la Cadena, el 10 de març de 1923.

Sunyol i Garriga, Josep (Barcelona 1898-Sierra de Guadarrama 1936). Industrial, dirigent esportiu i polític. Elegit diputat a Corts per ERC el 1931. Fou president del FC Barcelona i dirigent de la federació Catalana de Futbol. Fundà el setmanari *La Rambla* amb el lema "Esport i Ciutadania". Va ser assassinat al començament de la guerra del 36-39 quan caigué en zona franquista.

Badia, Carrasco, Compte, Layret, Seguí, Sunyol. Trieu qui més us plagui. Podent imitar-los a ells, qui necessita Cambó? ■

EDUARD VOLTAS

*"Continua la dèria Cambó.
Es veu que la seva
trajectòria i pensament han
de ser un model per al
catalanisme modern, que va
ser un patriota català fora
de tot dubte."*